

Publicerad 2019-09-08 09:53 av TrollTörnTrappan

Hade ett uppslag att skriva i permanent pluskvamperfekt.... Privatdetektiven hade aldrig behövt pensionera sig, ehuru ingen kände till att han alltjämt arbetade som sådan.

Höstgrens Ofullbordade Fall, första kapitlet

Gusten Höstgren hade rest sig från pianopallen. Där hade han suttit så oerhört många gånger i sitt snart nittioåriga liv. Inget piano hade privatdetektiven stående härinne, blott dess pall. Nu hade Gusten redan tagit tre steg genom husvagnen. Gubben hade tänkt sig ett litet pass på balansplattan denna friska oktobermorgon. Solstrålarna hade blivit allt senare för varje natt med att glimta fram genom gardinerna. Någon hade gott och väl kunnat slå en signal till androiden som låg slocknad på diskbänken. Dock allt som hade hörts var Neil Diamonds smäktande sångröst, ackompanjerad av fjärran stormbyar. Som om årets sista åskskur närmade sig, hade staden börjat skaka i sina utkanter. Vittnen hade sakta vaknat, medan grävlingar raskt kröp in i sina gryt. Gusten hade just fått upp husvagnens dörr på glänt, då lukten av ett stort mysterium hade trängt in.

Likt en kombination mellan Ruter Knekt och Spader Dam - så hade han tolkat denna lukt redan i augusti 1972. Då hade Höstgren varit en mer lekfull detektiv om än strävsammare än nuförtiden. Grammofonskivan hade hållit på ända sedan hans slutledningskonst somnade... så han måste ha vänt på plattan flera varv i drömmarna. Diamond hade fortfarande aldrig blivit äldre än Höstgren själv. Men nyss hade Kusin Carolina gått och fyllt 99 år, som ingen under uppväxttiden hade anat skulle hända. För ett ögonblick hade man kunnat tro att det var denna klöverhjärtliga gumma som hade knackat på hans husvagn, men motivet var helt väsensskilt i det aktuella fallet, fullkomligt obskyrt. I den mån uppfattningen kunde fås att klarna något, hade Gusten tagit en klunk rostig porter, men det hade bara förvärrat fenomenet. Stödd mot sin hemslöjdade käpp, hade Höstgren kämpat uti tåspetsarna för att lirka fram balansplattan ur skrymslet mellan säng och kylskåp. När gubben väl lyckades hade den obskyra lukten försvunnit.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren TrollTörnTrappan med Poeter.se id #28800 innehar upphovsrätten